

Άγιοι Μάξιμος, Ακάκιος, Πορφύριος. Οι σημαιοφόροι των Κουσκοκαλυβίων.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η 13η Ιανουαρίου είναι η ημέρα εορτής της μνήμης του Οσίου Μαξίμου Κουσκοκαλυβίτου (†1365) με καταγωγή από τη Λάμψακο της Μικράς Ασίας.

Ο βίος του Οσίου Μαξίμου, από τον οποίο απέκτησε το όνομα και η ομώνυμη Ιερά Σκήτη Αγίας Τριάδος Καυσοκαλυβίων του Αγίου Όρους, από τα πολύ πρώιμα παιδικά του χρόνια μέχρι και την κοίμησή του, βρίθει θαυμαστών σημείων και Θείων αποκαλύψεων, οι δε αρετές του ομοιάζουν σε μεγάλους Αγίους - στύλους της Ορθοδοξίας. Χωρίς δισταγμό μπορούμε να διαπιστώσουμε, ότι ο Όσιος Μάξιμος ήταν ένας σηματοφόρος της Θείας Χάριτος, από την εποχή που έζησε κοντά σε Αυτοκράτορες και Πατριάρχες της Κωνσταντινούπολης, μέχρι την εποχή που ασκήτευσε σκληρά στο Άγιος Όρος, απαρνούμενος κάθε ευκολία του παρόντος κόσμου. Ο Άγιος Μάξιμος εορτάζεται λοιπόν κάθε χρόνο, με τιμή και ευλάβεια, στον τόπο που ασκήτεψε, στα ξακουστά Καυσοκαλύβια του Αγίου Όρους, του οποίου το αγιασμένο σπήλαιον διασώζεται στο πιο απόκρημνο σημείο της ομώνυμης σκήτης.

Κι αν αυτός ο μεγάλος Άγιος έγινε αφορμή διά της εν Χριστώ «σαλότητός» του, να ονομαστεί ο τόπος αυτός ως Καυσοκαλύβια, ο Άγιος Ακάκιος, με καταγωγή την Γόλιτσα Καρδίτσης (σ.σ Κοινότητα: Άγιος Ακάκιος), έγινε η αφορμή να οργανωθούν τα διάσπαρτα κελλιά στο σημερινό κοινόβιο και επικαλούμενος το όνομα της Αγίας Τριάδος να συντελεστεί το μέγα θαύμα της ύδρευσής της Ιεράς Σκήτης Αγίας Τριάδος με «ύδωρ διειδέστατον, υγιέστατον καὶ ψυχρότατον να ἀναβλύζει ἀπὸ τρεῖς πηγάς... ὁποῦ μέσα εἰς τὸ Ὅρος δὲν εὐρίσκεται καλύτερον...», όπως η παράδοση διασώζει σχετικώς. Ο Άγιος Ακάκιος ένας σηματοφόρος και αυτός της Θείας Χάριτος, από τα παιδικά του χρόνια ασκητεύει στο μικρό χωριό του κοντά στην Καρδίτσα και βρίσκει καταφύγιο για προσευχή στο σπήλαιο όπου διασώζεται εκεί μέχρι σήμερα. Αργότερα θα βρει το σπήλαιο του Οσίου Μαξίμου στο Άγιον Όρος ως τη φυσική συνέχεια, ως Θεία Πρόνοια στην εκπλήρωση του πόθου του να ασκηθεί πάλι σε σπήλαιο όπως έκανε εκ της νεότητός του.

*Ο Ιερός Ναός Οσίου Μαξίμου Καυσοκαλυβίτη
στο χωριό Άγιος Ακάκιος Καρδίτσας*

Είναι μοναδικά τα όσα ανακαλύπτει κάποιος εις τον βίον του: «Βιβλική μορφή ὁ Ἄκάκιος, ἐπιβλητική, μὲ πνεῦμα εἰρηνοποιόν, ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ ἰλαρότητα καὶ καλωσύνη καὶ ἐνέπνεε σεβασμὸν ἀπόλυτον καὶ ἐμπιστοσύνην ἀπεριόριστον. Ἦταν θεῖος καὶ θεοειδὴς τῷ πνεύματι καὶ τοῖς ἔξωθεν χαριέστατος. Ἐνέπνεε τόση ἐμπιστοσύνη, ὥστε ἂν ποτὲ κανεὶς ἔπασχε ἀπὸ κάποιο νόσημα ψυχικόν, ἀπὸ σκοτισμὸν τῶν λογισμῶν του, μόλις ἀντίκρυζε τὸ χαριτωμένον πρόσωπόν του, εἰρήνευαν οἱ λογισμοὶ του». Ἐπίσης στον βίον του ὁ Ἅγιος Ακάκιος περιγράφεται ὡς «ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ἀσκητοῦ στὴν πιὸ ἰδανικὴ μορφή. Μοναδικὸς εἰς τὴν ἄσκησιν καὶ τὸν οὐράνιον βίον εἶχε ἀπονεκρώσει κάθε σαρκικὸν φρόνημα καὶ μετέβαλε τὴν καρδίαν του «εἰς δοχεῖον τῆς θείας χάριτος».

Ὁ Ὅσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης(1749-1809) γράφει γιὰ αὐτὸν τὸν μέγιστο Ἅγιο Ακάκιο: «Πῶς δὲ νὰ σιωπήσω τὸν ὄσιον Ἄκάκιον τὸν τῆ Σκήτη τοῦ Καυσοκαλυβίου ἀσκήσαντα, τὸν νεώτερον μὲν εἰς τοὺς χρόνους, εἰς δὲ τοὺς ἀγῶνας φθάσαντα τοὺς παλαιούς Ὁσίους; τὸν ἀγρίαις βοτάναις τρεφόμενον, τὸν ἀξιωθέντα πολλῶν ὀπτασιῶν καὶ θείων δωρεῶν, μάλιστα δὲ τοῦ προορατικοῦ χαρίσματος...».

*Τα ξακουστά Κausοκαλύβια
(Άποψη από τη θάλασσα)*

Αυτά τα σπάνια χαρίσματα, οι αρετές και τα Θεία σημεία του Αγίου Ακακίου, ενέπνευσαν πολλούς μετέπειτα φωτισμένους ανθρώπους να επισκεφθούν τον Αγιασμένο τόπο των Καυσοκαλυβίων. Χαρακτηριστική είναι η ιστορία του μακαριστού ηγούμενου της Ιεράς Μονής Διονυσίου Αγίου Όρους, Γέροντος Γαβριήλ Διονυσιάτου (1886-1983), όταν θέλησε να επισκεφθεί τον χώρο που ασκήτεψε ο Άγιος Ακάκιος στο Άγιον Όρος. Ο ίδιος ο Γέροντας ομολογεί: «Ότε ή χάρις τοῦ Θεοῦ ἔνευσεν εἰς τὴν καρδίαν μου, ἵνα ἔλθω εἰς τὸν εὐλογημένον τοῦτον τόπον τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς προσευχῆς, ἦτο Φεβρουάριος τοῦ σωτηρίου ἔτους 1910... Ὁ πόθος μου ἦτο νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Σκήτην τῶν Καυσοκαλυβίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὅπου ἤσκησεν ὁ συντοπίτης μου Ὁσιος Ἀκάκιος...». Αξίζει να σημειώσουμε ότι όπως ο Άγιος Ακάκιος, έτσι και ο Γέρων Γαβριήλ Διονυσιάτης, είχαν αμφότεροι την καταγωγή τους από την αγιοτόκο περιοχή των Αγράφων Καρδίτσας. Μάλιστα ο Γέρων Γαβριήλ εκατάγετο από το χωριό του Μεσενικόλα Καρδίτσας, από το οποίο είχαν την καταγωγή τους οι δύο πνευματικοί πατέρες του Αγίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, ο π.Παντελεήμων και ο π.Ιωαννίκιος. Μάλιστα ο Γέρων Γαβριήλ ερώτησε τον Γέροντα Παντελεήμων, αν θα μπορούσε να μείνει και να ασκητέψει στην Ιερά Σκήτη των Καυσοκαλυβίων. Εκείνος έδωσε με τη σειρά του την συμβουλή και ευλογία του, για να μεταβεί και να μονάσει στην Ιερά Μονή Διονυσίου, όπου έμεινε γνωστός ως «στυλοβάτης και συνείδηση του Αγίου Όρους» για τα 70 και πλέον έτη προσφοράς του στην Αθωνική πολιτεία.

Ο Άγιος Πορφύριος ο Κουσοκαλυβίτης

Με τον ίδιο Θείο πόθο και κάλεσμα έφτασε, πάλι με καταγωγή από ένα μικρό χωριό, τον Άγιο Ιωάννη Ευβοίας, σε νεαρότατη ηλικία ο Άγιος Πορφύριος ο Κουσοκαλυβίτης, του οποίου η Αγιοκατάταξις έγινε προσφάτως από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Ως σημαιοφόρος και εκείνος (το μαρτυρεί το όνομά του: «Μπαϊρακτάρης»), σήκωσε τη σημαία της Ορθοδοξίας από την παιδική του ηλικία και εγκατέλειψε τον κόσμο για την αγάπη Του στον Χριστό και στον Αγιασμένο τόπο που αθλήθηκαν και αγίασαν οι δύο προγενέστεροι Άγιοι Μάξιμος και Ακάκιος. Όλοι πλέον γνωρίζουν μέσα από βιβλία τον βίο του Αγίου Πορφυρίου και την σπάνια προσωπικότητά του, με μία θαυμαστή ζωή γεμάτη

αγάπη για όλο τον κόσμο.

Τρεις μεγάλοι Άγιοι των Καυσοκαλυβίων, σημαιοφόροι και σημειοφόροι, φέροντες σημεία Θεού, ως μπροστάρηδες ο καθένας στην εποχή του, θυμίζουν ότι τα ονομαστά Καυσοκαλύβια είναι μια Βηθλεέμ, όπου λάμπει το άστρο της Αγιοσύνης των Αγίων της Σκήτης ως οδηγός για όλη την ανθρωπότητα. Έτσι και στις έσχατες ημέρες, το «άστρο» της Αγιότητας του Αγίου Πορφυρίου έλαμψε για να οδηγήσει εις Θεογνωσίαν το λαό του Θεού, όχι μόνο των Ελλήνων, αλλά όπως εκείνος ήταν Οικουμενικός άνθρωπος του Θεού που ζούσε την αγάπη Του, λάμπει ως φωτεινό άστρο και για όλη την οικουμένη.

Να έχουμε πάντα τις βοήθειες και μεσιτείες των Αγίων Μαξίμου, Ακακίου και Πορφυρίου.

Γράφει ο Κωστούλας Βασίλειος

Πηγή: ioannis-kapodistriias.blogspot.com